

CUT #092

MEDLEMSBLAD FOR MEDIELÆRERFORENINGEN

APRIL 2010

>>MANUSKRIPTSKRIVNING - ET LYNKURSUS
>>A-NIVEAU DRØMME >>MEDIER OG
JOURNALISTIK...OG EN SMULE INNOVATION

CUT #092

Redaktion

JEPPE G. JENSEN gj@virum-gym.dk
MADS SKRUBBELTRANG madsskrubbeltrang@hotmail.com
LONE ANDERSEN lonemad@hotmai.com
NEEL SCHUCANY neel@schucany.dk

Skribenter i dette nummer

MADS SKRUBBELTRANG
NUSKA DE VOS LEVYSOHN
HANS OLUF SCHOU
PER HELMER
HENNING HØTNER HANSEN
MIMI OLSEN
JEPPE G. JENSEN
LONE ANDERSEN
SYNNE SKOV LARSEN
KATHRINE AGGERO

DEADLINE FOR CUT #093
15 AUGUST 2010

GRAFISK DESIGNER Lyndsay Jensen
PRINT Laser Tryk, Århus

Medielærerforeningens bestyrelse

Henning Bøtner Hansen, Frederikshavn Gymnasium og hf
(Formand, lagligt forum)

Kirsten Andersen, Christianshavns Gymnasium
(medlemsregistrering, EKKO)

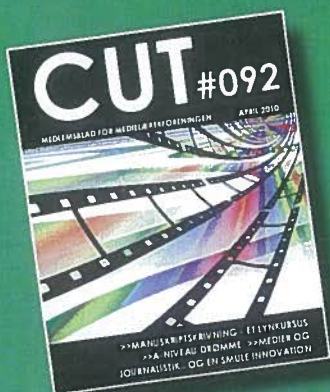
Anders Dahl, Det Frie Gymnasium

Klaus Michael Jensen, Silkeborg Gymnasium

Søren Jakobsen, Odsherreds Gymnasium
(kasserer, pædagogisk samråd, kursus)

Neel Schucany, Roskilde Handelsskole

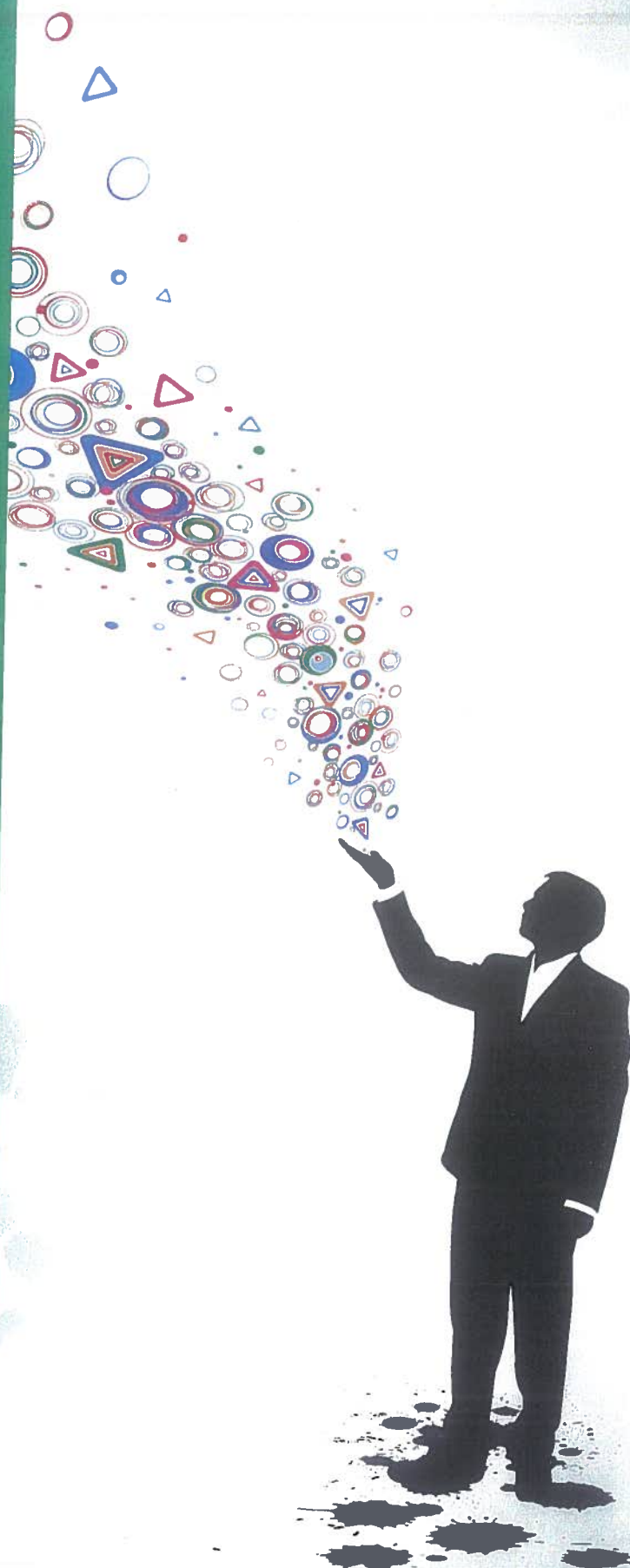
Mette Wollhagen Eimelbjerg, Set. Knuds Gymnasium
(sekretær, lagligt forum)

Annoncering i CUT

PRISER 1 side - 1000,- kr. ½ side - 550,- kr.

KONTAKT Jeppe G. Jensen, Esrumvej 48, 3000 Helsingør. Tlf. 21 25 49 71.

DISKUSSION OM LYD

På vores første egentlige redaktionsmøde så vi et par elev-film (som mediefagslærere nu engang gør, når de skal have det sjovt), hvilket afstedkom en længere diskussion. Det har så forårsaget, at redaktionen gerne vil smide en bold i luften til Jer, kære læsere, som vi gerne vil have feedback på.

Diskussionen går på brugen af lyd og dens betydning i forbindelse med en given eksamensproduktion. Mere specifikt er der tale om, når elever laver en "musikfilm". Og her skal vi først skelne mellem en regulær musikvideo med dens ikonografi og en mere eksperimental film, som har et lydstykke, der kører som det eneste på lydsporet.

Kan man lave en film, som kan ligge til 10 eller 12 helt uden reallyd, hvor hele lydbilledet er musik (filmed eet stykke), der "akkompagnerer" billeder. Hvis billederne fortæller en historie, som kan analyseres og fortolkes, og hvis eleverne derudover har valgt et musikstykke, som eksemplificerer den samme følelse, kunne man måske godt argumentere for, at eleverne har arbejdet med "opbygningen af lydsiden for at demonstrere fremdrift og dramaturgi" [fra mediefag C læreplanen].

Hvis musikken er et bevidst valg frem for en mere moderat og ringe lydside med reallyd, kan man endog hævde, at eleverne netop har bevist at for at opnå den ønskede form og det perfekte udtryk, har de valgt at se bort fra et ringere eller mere

simpelt lydbillede frem for et, som de selv mener, er mere anvendeligt og brugbart i forhold til deres produktions æstetiske og auditive side.

Denne position kan også afhjælpe det faktum, at flere gymnasier ligger inde med ældre eller intet lydudstyr, hvor lyden kan få en direkte negativ indflydelse på produktionen. Selvfølgelig kan der afstedkomme produktioner, hvor eleverne vælger at skifte lyden hver 30. sekund, frem for at vælge én melodi, fordi nu skal man tro eller føle noget, hvilket ofte giver et mere forstyrret og forvirret billede.

Eller forholder det sig således, at mange elever på C- niveau vælger at hive en asynkron lydside ind i deres produktion – ofte et stykke musik, som de ELSKER og som ikke altid har et fortælle-mæssigt formål eller et indhold, som forholder sig til billedsiden enten i kraft af, at det er kontrapunktisk, eller i kraft af at det har en medfortællende egenskab. Ofte er det lagt på blot, fordi eleverne elsker det - det er et fedt nummer og det vidner styrken/volumen også ofte om.

Hvordan bedømmer man disse produktioner, når musikkens fortælling overtager billedsiden og dermed elevernes egentlige dramaturgiske arbejde, især i de tilfælde hvor musikside fylder en stor del af filmen? Når eleverne pga. ældre eller ringe lydudstyr i stedet vælger at lægge musik under eller i dette eksempel OVER historien, sker der det sørgelig med selve filmoplevelsen, at den bliver fattigere og mere uvedkommende.

Skal man hellere fortrække i en eksamenssituation at tilgive de tekniske problemer på lydsiden og i stedet argumentere for, at eleverne aktivt har forsøgt at medtænke lydsiden som den dramaturgiske og medfortællende faktor den er i en audiovisuel kommunikation.

Er det ikke at foretrække en elev, der ved eksamensbordet kan forklare, hvilke hensigter man havde med reallyden eller den selvoptagede lydside i det hele taget, og som kan forklare, hvordan og hvorfor det ikke gik helt som planlagt enten pga. udstyrets ælde eller andre lydmæssige overvejelser? Vedkommende har jo netop lært noget om, hvordan man arbejder med lyden, og at den side af produktionen kræver sin mand i forhold til baggrundsstøj osv. osv. Lydsiden er ikke noget der laves i redigeringsfasen.

Ydermere – jo tættere vi kommer på nogle af de produktionsforhold, der eksisterer i virkelighedens medieverden, hvor man afsætter penge og mandskab til en lydmand i ENG produktionerne, jo mere autentisk og frugtbar fremstår vores medietimer.

Hvad mener du kære læser?

STUDIERETNINGSPROJEKT I MEDIEFAG OG ENGELSK:

Da jeg først skulle til at gå i gang med forberedelserne til SRP opgaven var jeg bekymret. Bekymret fordi jeg var i tvivl om, hvordan det endelige resultat egentlig skulle se ud, og hvordan det forventedes at det skulle se ud. Det var både mine egne ambitioner, men også dem som jeg gik ud fra at mine vejledere måtte have til mig, som var skyld heri.

Al denne tvivl var også medvirkende til, at jeg ikke fik synderligt meget ud af de fysiske vejledninger, og jeg begyndte langsomt at kunne mærke mine vejlederes frustration over, at jeg ikke var nået længere end jeg nu engang var. Men jeg fandt til sidst ud af, at jeg ville finde noget der interesserede mig inderligt, noget jeg syntes var spændende, og noget jeg mente jeg ville kunne sige noget om.

Hvis ikke det havde været fordi vores årgang havde lov til at skrive i mediefag som et af de to fag, tror jeg til gengæld ikke at selve valgprocessen havde været helt så enkel. For ved at

kunne skrive om noget, der virkelig interesserede mig, gjorde det også, at processen blev mere naturlig, fordi det netop ikke var forceret. Efter at have set filmen igennem et par gange, og læst bogen mere grundigt end jeg nogensinde har læst en bog, var én af mine største bekymringer: hvorvidt min opgave ville blive én lang kommentar til hvor fantastisk bogen og filmen var frem for en faglig analyse, som ikke blot var en form for stream of consciousness.

Godt ind i uge nummer to gik jeg fuldstændigt i stå. Jeg følte slet ikke at jeg havde styr på hverken dét jeg allerede havde skrevet, eller hvor jeg ville hen. Jeg skrev derfor meget frem og tilbage på både e-mail og sms med min vejleder i mediefag, hvor det lykkedes ham at berolige mig lidt, og give mig et par gode råd. Jeg forstod, at jeg bare skulle gøre, som jeg gør, men dog hele tiden være opmærksom på at opfylde de krav, der nu engang fulgte med opgaven, og den problemformulering, som jeg mere eller mindre havde udarbejdet i samar-

Præsentation af filmens titel efter anslaget. Skal forestille Lisbon pigernes skrift. Enhjørninge-tegningerne til højre, understreger det drømmende high school-pige udtryk.

Drømmesekvens med Lux: orange, bløde farver.

bejde med vejlederne. Jeg havde nu hele tiden i baghovedet, at jeg skulle have en pointe med det jeg sagde, og at jeg skulle kunne argumentere for det, og inddrage eksempler. Og det var også derfor jeg pludselig var i tvivl om, hvorvidt det jeg allerede havde skrevet var for bredt og urelevant, men jeg besluttede at beholde det, fordi jeg alligevel mente jeg fik sagt nogen ting som var relevante for analysen.

Det hele var ærlig talt en meget emotionel proces, netop fordi man sidder alene med det hele, og man sidder der så længe, at man til sidst ikke kan se hvad det egentlig er man laver. Det gik meget op og ned, og selvom jeg det ene øjeblik tænkte, at jeg virkelig var ved at få styr på det, kunne jeg det næste øjeblik sidde og tænke at jeg aldrig nogensinde ville blive færdig. Det var især hen mod deadlineen at det største pres viste sit grimme ansigt.

Min største tvivl var, om opgaven var blevet for mediefaglig, og om min engelsk-vejleder som resultat heraf ville slå hårdt ned. Opgaven blev først rettet til og skrevet endeligt færdig natten inden den skulle afleveres, og det produkt der hen over de to uger var blevet til lidt over 20 sider, føltes på daværende tidspunkt som det vigtigste i hele verden. Jeg var stresset og ir-

ritabel, fordi jeg var overbevist om, at jeg havde skrevet noget værre rod, men sagde til mig selv, at nu skulle det bare afleveres, og så måtte det være sådan.

Det jeg nok har fået mest ud af at skrive en opgave som SRP'en, er, udover at skulle kunne være selvkritisk, at jeg skulle til at se på medier som film og litteratur på en ny og anderledes måde. Når jeg så film førhen, kunne jeg syntes at den var super god, flot udført, og med en æstetik der tiltalte mig. Men i min analyse skulle jeg til at tænke over, hvorfor jeg syntes den var god, hvad det var der gjorde den god, og hvordan det lykkedes afsenderen at formidle lige netop det han eller hun ville. Med den litterære analyse skulle jeg gøre samme, og skulle ligge mærke til hvorfor lige netop de brugte ord, formuleringer osv. blev brugt, og hvilken effekt det havde. Alt dette har gjort, at det var en udfordring, men igen var det inden for noget jeg interesserede mig for.

Mens jeg sad i skrive processen, virkede det som de to hårdeste uger af mit liv, hvor jeg var stresset, og ikke kunne se nogen ende på det, men set i bagspejlet var det bare nogen dage, hvor jeg fik lov til at beskæftige mig med det jeg holder allermost af: skønheden ved ord og billeder.

EKSAMENSKRAV

HVAD SKAL ELEVERNE KUNNE!

Af Hans Oluf Schou og Per Helmer Hansen

Baggrunden for denne artikel er primært, at vi ønsker at gøre det klarere og nemmere at håndtere eksamenssituationerne på begge niveauer i mediefag, så der ikke opstår unødvendige og ubegrundede diskussioner. Uenigheder og diskussioner vil vi på ingen måde tage luften ud af, det er ofte frugtbart, men vi synes der kan være grund til at pointere det altid nødvendige udgangspunkt, nemlig læreplanerne, så uenigheder om karakterer har et fælles grundlag.

Med gymnasireformen blev der i læreplanen og dermed i vores praksis introduceret et nyt begreb, nemlig kompetencer. Læreplanen er holdt i nogle overordnede vendinger i målsætningen, såsom at kunne "anvende filmsprogets terminologi" og "redegøre for forskellige dramaturgiske modeller og fortælleforhold", hvilket går igen i fagets kernestof. Dette udbygges med krav om viden om forskellige analysemetoder, kendskab til fakta- og fiktionskoder og kendskab til genrer. På B-niveau kræves desuden kendskab til historie og produktionsforhold.

Bag disse overordnede formuleringer gemmer der sig faktisk et ikke ringe antal kompetencer. Disse kompetencer beskriver

læreren i den undervisningsbeskrivelse (UVB), som sammen med læreplanens mål danner grundlaget for bedømmelsen af eleverne, og dermed også for det samarbejde, som eksaminator og censor skal indgå i ved både SRP, AT-eksamen og den mundtlige eksamen. I UVB'en er der henvisning til de bøger og tekster, som er anvendt i undervisningen, og hvis man tæller de termer, der opregnes på "bare" C-niveau, så løber det altså op i flere hundrede. Som eksempel kan vi henvise til de 22 sider i Levende Billeder, s. 14-36, hvor der er over 70 termer, som eleven skal kunne anvende i sin analyse. Hvis samme bog er brugt som udgangspunkt for faktaprogrammet, kommer der over 35 termer oven i, og hvis der så yderligere er suppleret med en af de andre bøger på markedet om faktaproduktion og journalistik, så skal eleven kunne anvende denne terminologi, det er et krav på både C- og B-niveau. Når der så kommer et emne nr. 2 med på C-niveau og måske 2-3 emner mere på B-niveau, så er der adskillige hundrede termer, som eleven skal kunne anvende i eksamenssammenhæng. Det skal eleverne som udgangspunkt vide til eksamen, og eksamen skal udføres på denne baggrund.

Når vi i forskellige sammenhænge kommer rundt i landet og snakker med mediefaglærere, så er det vores opfattelse, at

der er ret forskellige opfattelser af, hvor meget eleven skal kunne. Dette bliver suppleret af en mere objektiv konstatering af, at antallet af 'sager' med uenighed om karakteren er stigende. Det kan være et ømtåleligt emne at diskutere, hvis det kommer for tæt på konkrete situationer, men vi har jo imervæk en sund tradition for at diskutere elevproduktioner og karakterkriterier i faglige sammenhænge. Det er fint, men i de konkrete eksamenssituationer oplever vi ofte, at der blandt medielærere er meget forskellige opfattelser af, hvor meget man skal kunne, både som lærer og som elev. Derfor vil vi prøve at nærme os emnet, for derved at kunne skabe bedre fodslag, ikke mindst for eleverne skyld.

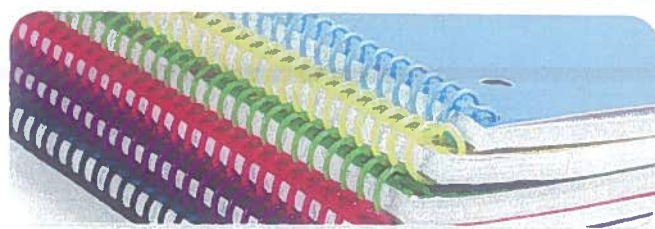
CITATANALYSEN

Hvis vi relaterer anvendelsen af terminologi til læreplanens krav og en taxonomi som Blooms, så udgør en gennemgang af citatet til eksamen med de korrekte termer kun det laveste taksonomiske niveau, altså redegørelsen. Det betyder med andre ord, at hvis eleven ikke kan redegøre for citatet med de korrekte termer for indholdet (altså dramaturgien) og udtrykket (altså filmsproget), så bør eleven ikke bestå. Sagt med lidt andre ord, så skal en elev ikke kunne bestå, hvis han ikke kan mere fagterminologi end en elev, som ikke har haft mediefag, og som kun kan præstere et handlingsreferat med usystematiske og upræcise fagtermer, som "og så går man" i stedet for en klippeform og "så ser man" uden det relevante udtryk for billedbeskæring, komposition, bevægelse, vinkler og farve og lys, og med de samme mangler på lydsiden.

Går vi et trin op på den taksonomiske stige, kommer vi til analysen. Det er her, hvor eleven skal forklare, hvorfor de anvendte filmsproglige og dramaturgiske virkemidler er brugt på netop det sted i filmen, og hvordan virkemidlerne er brugt i forhold til hinanden. Eleven skal altså forklare, at citatet fx befinder sig i konfliktoptrængen, således at der er brugt de klippeformer som enten giver tempo (fx krydsklipning og elliptisk klipning, eller kontinuitetsklipning i højt tempo) eller trækker tempoet ud (suspense), og hvorledes fx kamerabevægelser (panoreringer) og kamerakørsel i tracks eller håndholdt er med til at holde højt tempo sammen med hurtig og høj underlægningsmusik, høje lydeffekter og hvor motiverne i sig selv bevæger sig hurtigt og hvor fx nærbilleder underbygger det følelsesmæssige engagement i konflikten osv. Det er altså her, vi befinder os på karaktererne 4 og 7.

Det næste trin er kombinationen af de gennemløbende karakteristika, evt. auteurtræk, i kombination med periodemæssige træk, som danner en overbygning på redegørelsen og analysen. Vi er altså i syntesen, hvor alle observationerne bliver sat ind i et mønster. Det er med andre ord sammenfatningen af kompetencerne, som ligger på dette trin, der svarer til karakteren 10.

Topkarakteren opnås, når eleven som afrunding kan perspektivere eksamenscitatet til det gennemgåede stof, altså kan sætte citatet i forhold til ikke bare nogle almene træk, men til en eller flere scener i en lignende film eller tv-produktion på

samme sted i den relevante dramaturgiske model med refleksioner over, hvorfor dette gøres, og desuden på B-niveau relatere til produktionsmæssige, samfundsmæssige og historiske forhold. Eleven skal således kunne demonstrere, at han har overblik over ligheder og forskelle i brug af forskellige virkemidler, samt selvfølgelig kunne forklare, hvorfor disse ligheder og forskelle optræder.

EGEN PRODUKTION

De samme krav gør sig gældende ved eksaminationen i egen produktion. Handlingsreferater og beskrivelser af almindeligheder omkring produktionen, herunder udstyr, der ikke har virket, demonstrerer ikke nogen kompetencer. Nøgleordet er "mediebevidsthed", hvor eleven skal vise, hvordan dramaturgi og filmsprog er brugt til at kommunikere med, hvilke intentioner der har været på både indholds- og udtrykssiden, hvilke dele, der er lykkedes, og hvilke dele, der ikke er lykkedes, og så demonstrere bevidsthed om, hvad der sker på receptionssiden, både når kommunikationen er lykkedes og ikke er lykkedes. Alt skal selvfølgelig være beskrevet med de korrekte filmsproglige og dramaturgiske termer.

Den sikre mediebevidsthed er central og betyder også, at en mindre vellykket produktion skal vurderes i sammenhæng med netop elevens evne til at forholde sig selvkritisk til, hvad der er lykkedes, og hvad han/hun kunne have gjort bedre. Derved kan den knap så vellykkede produktion 'tales op'.

Endelig bør såvel eksaminators som censors smag ikke blandes ind i bedømmelsen. Det kan godt være en film er "sød", hvis den handler om en elskelig ældre dame, der bare er sød i sig selv, det kan også være, at en produktion støder den aldrende lektor ved sit emne om ulovlig graffiti, tilsat provokerende rapmusik – men i begge tilfælde skal vi holde hovedet koldt og se, hvilke relevante kompetencer, der har været i spil – og hvilke der kunne være brugt.

DET SAMLEDE INDTRYK

Der er tale om en samlet karakter for de to dele af eksamen, samt en afvejning af helhedsindtryk og evne til at formidle sin indsigt – men til det samlede indtryk hører ikke overvejelser over elevens medvirken til produktionen, vanskeligheder i forbindelse med produktionen eller elevens flid i det daglige. Det kan føre til rigtig mange urimelige diskussioner for lærer og censor, hvis vi ikke holder os til præstationen på dagen – plus selvfølgelig elevens produktion.

Der er rigtig mange og langt flest gode eksaminere i mediefag – derfor er det vigtigt, at vi husker hinanden på de centrale krav og bedømmelseskriterier endnu gang.

MANUSKRIPTSKRIVNING PÅ B-NIVEAU ET LYNKURSUS

Hvordan får man overbevist sine elever om, at et godt manuskript er vejen til en god historie, og hvordan sikrer man sig, at historien bliver god?

Af Synne Schou Larsen, engelsk- og mediefagslærer på Roskilde Handelsskole

Efter at have undervist kun i engelsk i tre år, fik jeg sidste år mulighed for at gøre brug af mit ny erhvervede sidefag, mediefag, og fik både et C- og B-niveau hold. B-niveau-holdet var skolens første, hvilket betød at der var spændende muligheder for at sammensætte helt egne årspåner, samt, selvfølgelig, at der skulle opfindes rigtig mange dybe tallerkner. I midten af det tredje semester havde eleverne overstået deres tredje produktion, og var, syntes jeg, temmelig godt rustede teoretisk såvel som praktisk til den sidste, afgørende eksamensproduktion. Dog var det som om, at deres manuskripter stadig ikke var gode nok; dels fordi eleverne helt konkret sjældent lavede dem færdige ("det finder vi ud af, når vi optager"), og dels fordi det kunne være svært for dem at gennemskue, hvornår den gode historie var god, og hvordan den gode historie skulle kommunikeres. De kunne sagtens se problemerne, når filmen var færdig og blev vist for publikum, men desværre betød det ikke, at de dedikerede mere tid til manuskriptet næste gang. Som et alternativ til lærerens mange gode forslag, valgte jeg derfor at bringe inspiration ind udefra.

Og inspirationen kom i form af kreativ strateg Lars Andreas Pedersen (LAP) (www.redhair.dk), der blandt mange kreative opgaver også skriver filmmanuskripter. Hans opgave blev at holde et foredrag for eleverne om manuskriptskrivning for så derefter at gå i workshops med de enkelte grupper og deres manuskripter. For eleverne var der tale om den sidste afgørende eksamensproduktion, og de virkede opsatte på at gøre så meget ud af deres præproduktionsarbejde som muligt.

Derfor blev LAPs besøg planlagt til efter juleferien, hvilket gav eleverne god mulighed for at arbejde med deres manuskript inden da, således at de kunne have et udkast parat til hans besøg. Det, at LAP arbejdede i branchen og derfor var 'en professionel', betød, at mange grupper havde gjort ekstra meget ud af deres arbejde, og det var derfor en masse spændte elever, der mødte op til foredrag efter juleferien.

Selve foredraget var for alle skolens mediehold og skulle omhandle elementær dramaturgi. LAP introducerede dramaturgiens grundregler; En karakter forsøger at nå et mål, men møder modstand og gennemlever derfor konflikt og følelser. Der er altså grundlæggende tre knapper, man kan dreje på for at få en god historie. Desuden talte han om den interessante protagonist, den naturlige historie og de tomme huller, som giver seeren mulighed for at meddigte. Der er ingen grund til at gennemgå samtlige pointer, da LAP i bund og grund sagde mange af de samme ting til eleverne, som jeg allerede havde sagt, og som jeg formoder vi alle siger. Den store forskel var selvfølgelig, at det var en anden, der sagde det, og at det blev sagt på en anden måde. Dog introducerede han en ny metode, som gik rent ind hos eleverne, og som skulle vise sig at være aldeles anvendelig i deres videre arbejde.

Metoden, der omhandler historiens spændingskurve, kan kaldes plus/minus, og er i al sin enkelhed en måde, hvorpå man kan sikre sig at ens historie forbliver spændende og interessant. LAP fremhævede, at det ofte er en fejl, at man har en tendens

til kun at fokusere på modstand og forhindringer i et manuskript og således udelukkende laver minusscener. Det bevirker, at ens film bliver forudsigelig og kedelig, fordi vi kender filmens slutning. Dramaet skabes ved at holde bevægelsen i spænd mellem håb og frustration igennem hele filmen. For at illustrere dette viste LAP os en 3 min. tegnefilm, Knick-knack fra Pixar, der ligger som bonusmateriale på 'Finding Nemo' dvd'en. I filmen følger man en snemand (karakter), fanget i et glas-snelandskab (modstand), som gerne vil ud til den spændende verden udenfor glasvæggen (mål). Vi ser snemandens mange forsøg på at trænge igennem glasset, men hver gang man tror, det er lige ved at lykkes, går noget galt. LAP brugte filmen som et godt eksempel på, hvordan en historie hele tiden skal veksle mellem succes og fiasko, eller plus og minus, for at holde interessen fanget hos seeren. Metoden er super enkel, idet man kan gå sit manuskript igennem og notere hhv. plus og minus ved de enkelte scener, alt efter hvilken slags oplevelse det er for hovedpersonen. Er der for lidt variation, dvs. for mange enten plusser eller minusser i træk, kan spændingen gå af historien, forudsigeligheden træder i stedet og der vil derfor skulle justeres i strukturen.

For eleverne var det et meget konkret redskab, som de kunne anvende direkte på deres arbejde, og allerede under foredraget kunne man se, de sad og løb deres historier igennem for minus og plus. Da LAP efterfølgende kom ned i klassen og skulle tale med de enkelte grupper, havde de allerede sat hhv. +/- i deres manus og var i gang med at prøve at løse de eventuelle problemer. Den efterfølgende workshop var derfor en luksusoplevelse for eleverne, idet hver gruppe bestående af alt fra 2-5 personer fik 20 min. alene med LAP, hvor de kunne gennemgå deres manuskript. Ud over plus/minus modellen,

der jo går på den konkrete struktur i historien, formåede han også at få eleverne til at tænke mere over sammenhæng i deres historie, og over hvordan de kunne inkorporere den sammenhæng i historien samt kommunikere den til seerne.

Udbyttet var over al forventning! I forhold til deres manuskript betød det, at dét, der før blot havde været skitseret, nu var skrevet helt ud og at alle detaljer var med. Når eleverne skulle fortælle om deres historie, havde de pludselig fået en anden dybde med i forhold til deres karakterer og begrundede valg af location og rekvisitter med karakterens historie. De forstod pludselig, hvad de mente og ville med deres historie, og de indså (langt om længe) vigtigheden af at få det med i manuskriptet, for derved at kunne få det ordentligt med i filmen. De færdige manuskripter vidnede derfor om stor detaljerighed og indsigt i historien og var en markant forbedring af deres indledende udkast. Og sidst men ikke mindst, så var de blevet oprigtigt begejstrede omkring deres historie og film, og de glædede sig til at fortælle den.

Efterfølgende gik eleverne i gang med at filme, og efter en testscreening, hvor grupperne gav hinanden kvalificeret feedback på produktionerne, foreligger de færdige film nu klar til gennemsyn. Helt konkret blev det færdige manuskriptarbejde væsentlig forbedret efter workshoppen, men den største forskel skal findes i elevernes tilgang til deres historie. For om noget havde processen vist dem, at de var nødt til at gennemtænke og forstå deres historie og dens udvikling for at kunne fortælle den til andre, og den viden formåede de efterfølgende at inkorporere i deres manuskript. De færdige film er markant forbedrede, og jeg forstår og følger nu med interesse den historie, de vil fortælle.

PER KATZ' SIDSTE FORELÆSNING.

Efter mange års tro tjeneste på mediefagets og Film og Tvs vegne takker en af de bærende kræfter af. Per Katz har valgt at nyde sit otium - og hvem kan klandre ham det - og da vi havde en hemmelig spion på stedet (bestyrelsen overraskede ham), bringer vi her et par billeder.

Per kan smile efter endt forelæsning

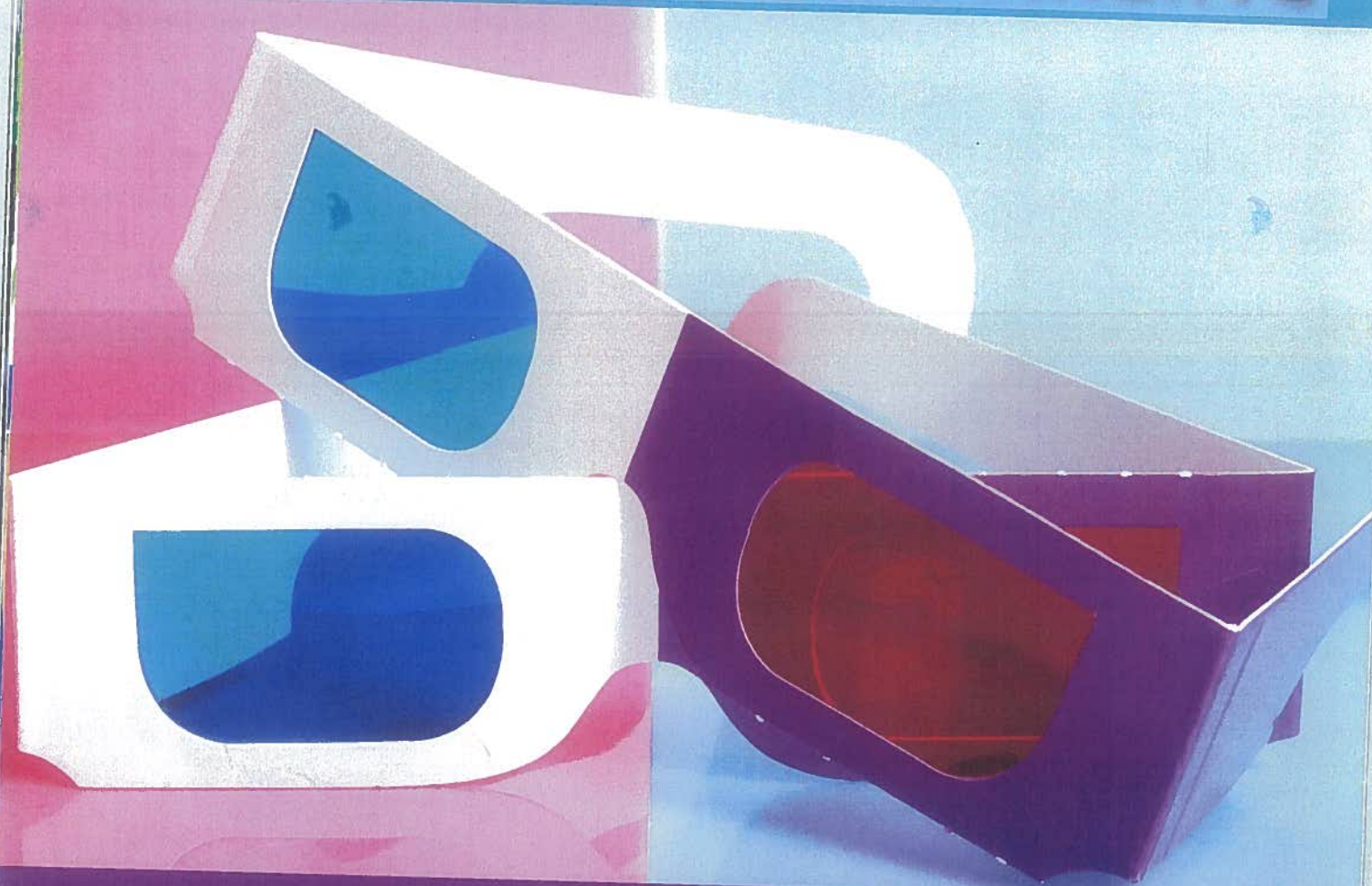

et sidste visdomsord inden
der tages afsked

men der er altid nogen,
der lytter til Per

OPSAMLING OG UDVIKLING

HANS OLUF SCHOU, FAGKONSULENT

Dette bliver sikkert den sidste klumme i dette skoleår, men jeg vil straks henvise til at Kathrine, vores emu-redaktør, og jeg desperat forsøger at få et månedligt nyhedsbrev op at stå på fagets emu-hjemmeside. Forskellige sten har fået os til at snuble lidt hen ad vejen, men det skal nok lykkes inden længe at få kontinuitet i skidtet. Der vil derfor også være et par gentagelser i forhold til nyhedsbrevet, som måske læses af færre end tilfældet er med CUT. Men det kunne der jo laves om på ved nogle af disse krydshenvisninger.

SRP-OPGAVER

Jeg vil først komme ind på forløbet med SRP-opgaverne. Jeg har selv rettet rigtig mange SRP-opgaver, og jeg har fået tilbagemeldinger fra mange af censorerne, og mit generelle indtryk er, at meget censur er gået godt. Nok i virkeligheden det meste, og jeg har selv haft mange behagelige og inspirerende samtaler de sidste 3 måneder. Men der har også været

lidt flere tilfælde end tidligere, hvor uenighederne har forsuret sig og er blevet til konflikter. Meget få af disse konflikter bliver til indberetninger (derfor fylder de ikke så meget i uvm's statistik), men mange gange er de omkring min mail og mobil, og så forsøger jeg at forholde mig til så meget, som jeg kan gennemskue på den afstand der nu er, uden at jeg bliver medbedømt.

Der er flere faktorer, som kan danne baggrund for uenigheder. Dels er der to fag i spil, og dels er der 2 vejledere og en censor. Det er ikke ualmindeligt, at eleven har klaret de to fag forskelligt, og det kan være at mediedelen står svagere end det engelsk-faglige, eller at engelsk-delen nærmest er usynligt inkorporeret i den mediefaglige analyse. Her kan man som regel snakke sig frem til en karakter, men det bliver straks mere kompliceret, hvis den lokale mediefagslærer har meldt anderledes ud, så den man censurerer med bliver usikker og vil tilbage og snakke med sin egen mediefagslærer (igen), og der så skal

genforhandles et par dage efter. Det bør være clearet af, før man ringer sammen, men uenigheden kan selvfølgelig være så markant, at en sådan skoleintern snak er nødvendig. Det bør være indlysende at censurering og karakterfastsættelse skal foregå ud fra "en faglig helhedsvurdering i forhold til de faglige mål i de fag, der indgår i studieretningsprojektet" (læreplanen par. 3 Bedømmelse) og ud fra om eleven har svaret på de spørgsmål, der er formuleret i opgaveformuleringen.

Hvis der bliver bedt om en næranalyse/shot-to-shot af et relevant udsnit af filmen/dokumentaren, ja, så skal eleven lave en shot-to-shot, som ikke er en opremsning af klip, kamerabrug og lydformer, men en analyse af hvorfor og med hvilken hensigt instruktøren har brugt disse virkemidler. Hvis det blot er en opremsning af virkemidler giver det ikke noget karaktermæssigt, på samme måde som et referat af filmen heller ikke gør. Det kan man sige burde være elementært for begge parter. Her burde der ikke kunne opstå uenighed, og shot-to-shot-analysen skal så integreres i helhedsanalysen af filmen, den skal bruges til noget i sammenhængen. Analysen af dramaturgien kan ikke kun være en konstatering og gennemgang af at filmen passer ind i berettermodellen, det gør de fleste spillefilm. Der skal skrives noget om, hvorfor denne model er brugt og ikke en anden, og en analyse af hvordan modellen brugt.

Det skal klart fremgå af opgaveformuleringen, hvilket fag og hvilke elementer, der vægtes fra lærernes side. Det gøres ud fra en god vejledning og samtale med eleven. Det er vejledernes ansvar, at der er en taksonomisk progression i spørgsmålene, og eleven kan ikke i sin indledning skrive sig væk fra et af spørgsmålene. Eleven kan vægte, men ikke fjerne et spørgsmål eller niveau. Hvis opgaveformuleringen er rodet eller uklar, falder det tilbage på de to vejledere, og det kan ikke undskyldes en dårlig opgave.

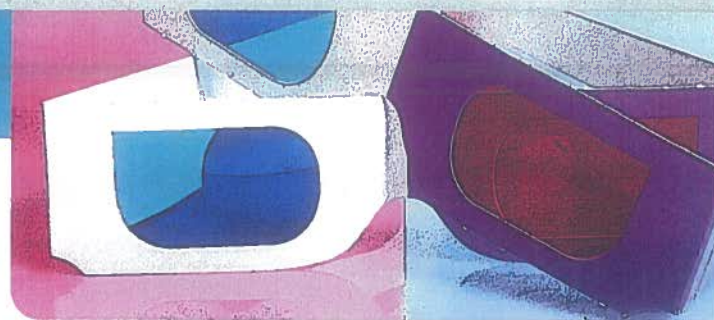
Jeg vil lægge nye eksempler på opgaveformuleringer ud på emu'en efter påske, så vi kan diskutere, hvad der fungerer bedst, for jeg kan se, at vi har mange gode variationer, der kan tjene som en form for 'best practice', og så er det jo godt at tage den derfra.

Hvis man i censureringen ikke kan blive enige, om det skal være 4 eller 7, så er det censors karakter, der tæller, men det kan også være skolens rektor, der fastsætter en karakter, hvis man bliver enige om det. Men en af parterne kan også forlange at opgaven går til ombødømmelse, hvis man er for langt fra hinanden. Så er det det fagets ombødømmer, der får opgaven til vurdering og skal udtale sig.

Generelt synes jeg vores fag 'klar sig' godt i SRP-sammenhæng. Vores faglighed står godt i sammenhæng med engelsk/sprog og samfundsfag. I hhx-sammenhæng synes jeg det er vanskeligere med fx afsætning eller virksomhedsøkonomi. Her kræver det i hvert fald mere øvelse for at få sammenhængen til at fungere.

LÆREPLANSJUSTERINGER

Læreplansjusteringerne for mediefag er stort set gået igennem

systemet. De har været til høring i en bredere sammenhæng, og der har ikke været problemer i den anledning. Vigtigst for vores arbejde er, at justeringen af eksamen på B-niveau er accepteret, som jeg havde foreslået og beskrevet den. Vi får 45 minutters forberedelse og derfor som konsekvens af dette en samlet eksaminationstid på (også) 45 minutter. Og her er tryk på samlet – for hvis den ikke er samlet holder det ikke tidsmæssigt og økonomisk for skolerne, og det er forudsætningen. Det vil sige, at eksaminationen på baggrund af elevens produktion og eksaminationen omkring citatet samles, så der indledes med en ca. 30 minutter eksamination i citatet, som lige er forberedt og glide over i en samtale/eksamination ud fra elevens produktion. Inden for de 45 minutter skal man også give en karakter og gøre klar til næste eksaminand. Det svarer til forløbet af eksaminationen på C-niveau, blot i udvidet form.

NB: Da der er tale om en læreplansjustering/ændring kan den først træde i kraft fra de eksaminer, der indledes efter vedtagelsen – vinter/sommer eksamen 2010-11. Når det er en læreplan, er der jo tale om en lovændring, derfor kan det ikke sættes i gang til denne sommers eksaminer.

Det er præciseret på begge niveauer at den produktion, der prøves til eksamen, er den, som fra lærerens side er defineret som eksamensproduktionen. Man kan altså ikke bruge elevens 'seneste produktion', da denne ikke nødvendigvis er eksamensproduktionen. Det har været en nødvendig præcision på de 2 niveauer for at gøre terminologien ens.

KUNSTNERISK SAMARBEJDE

I oktober 2009 blev der afholdt en meget spændende konference på Mulerne. Konferencen var et led i samarbejdet mellem de 4 kunstneriske fag i gymnasiet og handlede om kompetencer og samarbejde mellem fagene. Konferencen var meget vellykket, med over hundrede deltagere fra de fire fag. Professor Lars Qvortrup, filminstruktør Max Kestner og en repræsentant fra KULT-samarbejdet i København holdt inspirerende oplæg, hvorefter vi i work-shops diskuterede på tværs af fagene. Vi fortsætter dette samarbejde og forventer at holde en konference 3. februar, 2011, hvor emnet vil være fagenes metoder.

A-FAG

Udviklingen af faget foregår hele tiden rundt om på skolerne, men samtidig arbejdes der målrettet i to grupper med at udvikle et forslag til et mediefag A-niveau. En gruppe i Jylland og en gruppe i København planlægger at kunne fremlægge et forslag til en læreplan for et A-niveau på en konference 7. maj dette år. Konferencen bliver annonceret snarest, og jeg håber mange mediefaglærere vil deltage.

A-NIVEAU- DRØMME

Minirapport fra et
tænketanksmøde i
UVM i september

Som man allerede kunne læse i referatet fra bestyrelsens møde i april, blev det besluttet at prioritere forsøgsarbejde med mediefag på A-niveau. Både øst og vest for Storebælt skulle der nedsættes tænketanke med plads til både ideer og drømme, men også realistiske og konkrete ansøgninger til ministeriet.

I begyndelsen af september mødtes øst-gruppen på UVM for at tage fat på opgaven. Den består af Anders Dahl /Det frie Gymnasium, Henrik Uth Jensen /Metropolitanskolen, Mads Skrubbeltrang /Københavns åbne Gymnasium, Morten Skourup /Ørestad Gymnasium og Mimi Olsen /Avedøre Gymnasium. Med til mødet var også fagkonsulent Hans Oluf Schou /Viby Amtsgymnasium og HF.

Det følgende skitserer nogle af de problemstillinger, som blev diskuteret.

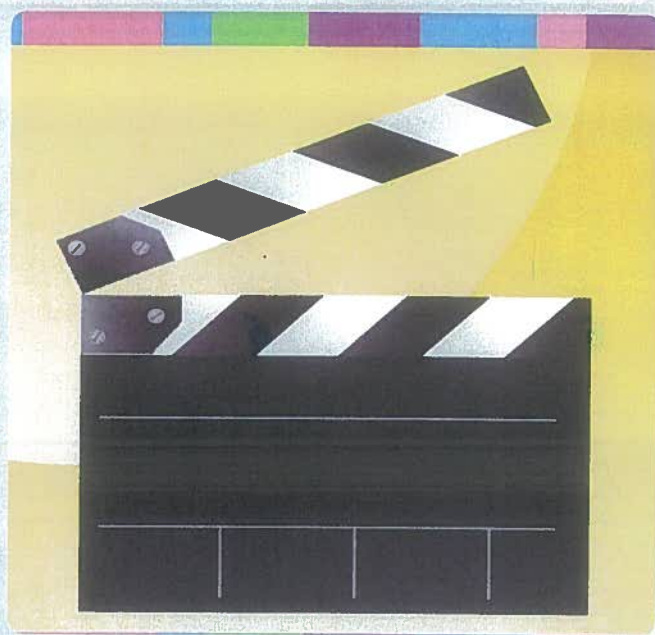
TIDSPERSPEKTIV OG AFGRÆNSNING TIL ANDRE FAG

Det er ikke realistisk at et A-niveau kan skrives ind i læreplanen i den første lange årrække. Det er derfor et forsøg, vi skal arbejde henimod. Tidshorisonten vil her være ca. 2-3 år.

På mødet diskuterede vi mediefags afgrænsning til andre fag. Herunder områder som: Kan mediefag på sigt opluges af mediedelen i dansk? Skal et a-niveau i mediefag satse på at inddrage flere kernefaglige aspekter (og ikke bare byde på mere af det samme)? Kunne en udvidelse være: mediekonvergens, nye medier, computermedier? Skal et a-niveau involvere mere teori om nye medier og kommunikation? Hvordan afgrænser vi os i forhold til multimediefaget? Og - kan det give bagslag, hvis vi ikke tydeligt skriver os uden om disse fag i en forsøgsansøgning? At skabe et (forsøg med) a-niveau er et stort strategisk arbejde - som tvinger til en synliggørelse og tydeliggørelse af, hvad vi kan og vil med faget.

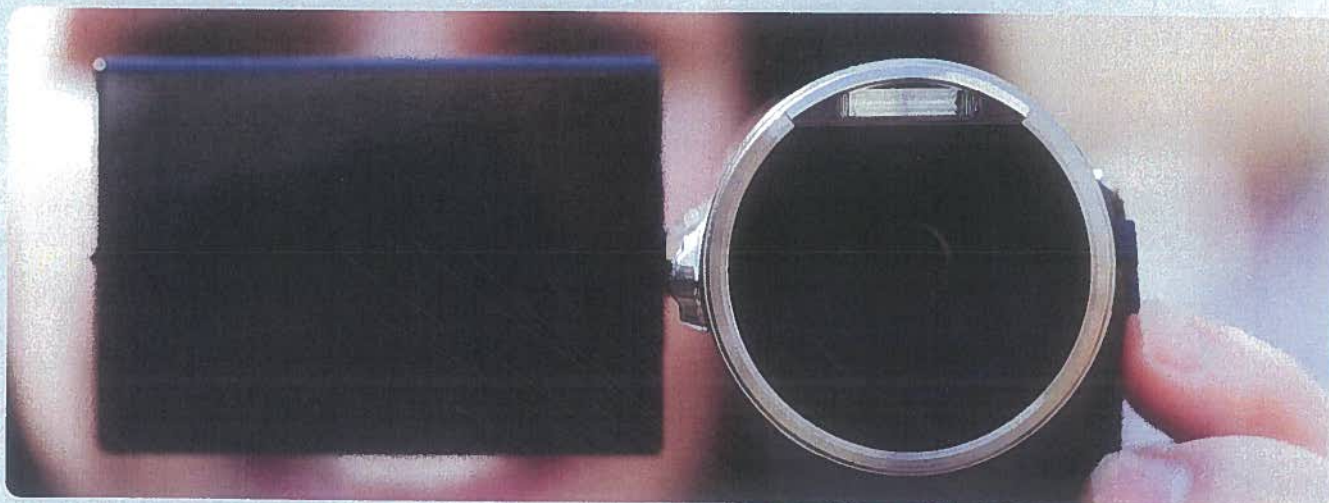
IDEER TIL ET MEDIEFAG PÅ A-NIVEAU

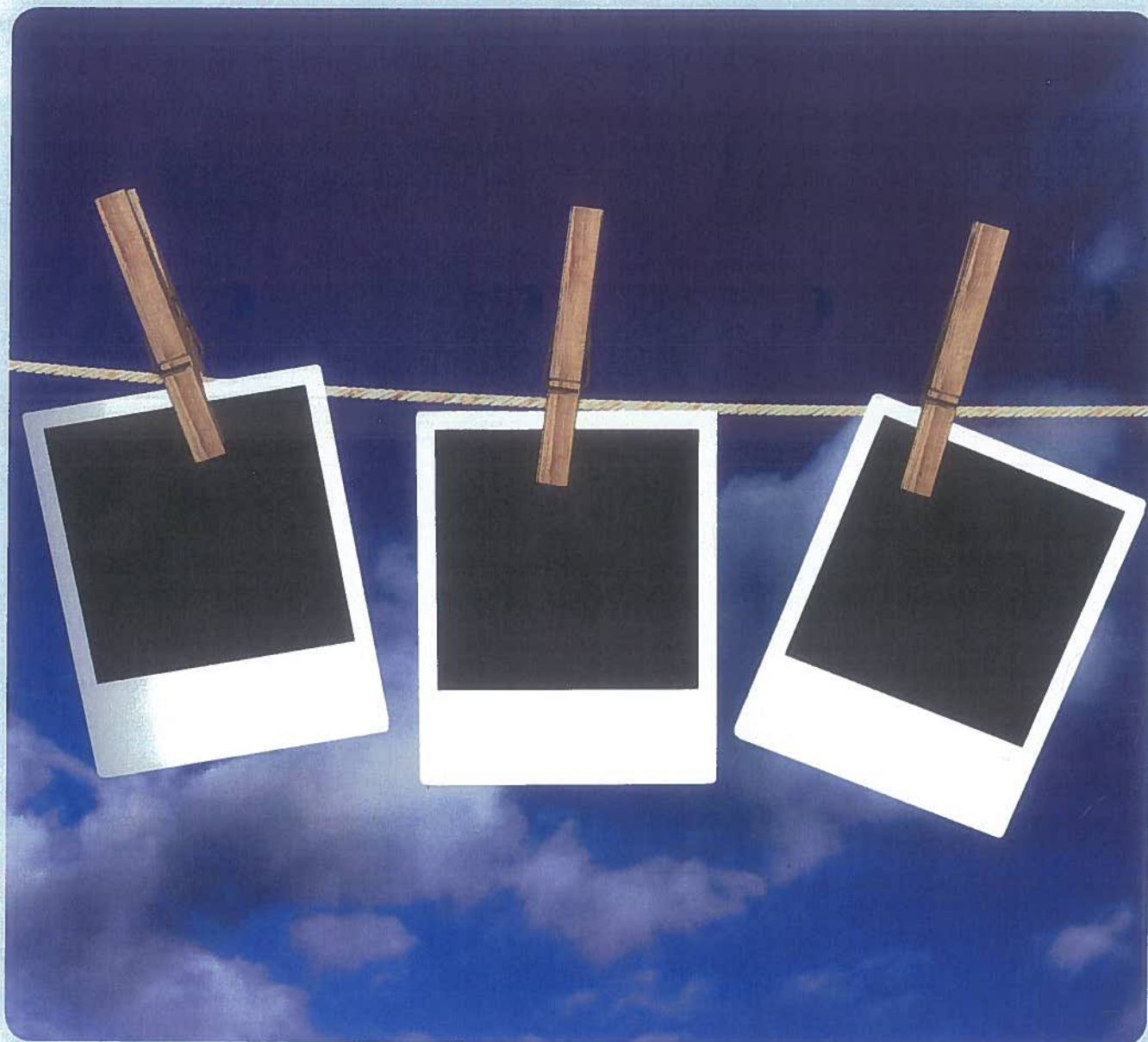
Efter en lang snak om strategii forbindelse med forsøgsansøgning blev indholdet i et eventuelt a-niveau drøftet. Her følger i

punktforsat resultatet af gruppens brainstorm:

- Fra det samfundsvidenskabelige område kan vi inddrage områder som kommunikationsteori, segmenter, målgrupper, mediesociologi, medieinstitutioner, politik og medier
- Vi kan knytte an til journalistik - eleverne kan producere og forholde sig kommunikationsteoretisk til det de laver: Lokalområdedækning, mojos (mobile journalists)
- Nye medier: Internetmedier, de sociale medier, nye personlige kommunikationsformer, de nye mediers betydning for omgangsformerne, hvordan kan disse kommunikationsformer kvalificeres? Nye medier kan også være spilkonceptet, som griber om sig - og som også er et fortællende medie. Animationsfilm og -koncepter.
- Konvergensbegrebet
- Mediefaglige metoder - et aspekt som saglens kan fylde mere på a-niveau.

- Vi skal huske at fastholde det almentdannende kunstneriske aspekt i den teoretisk/analytiske dimension – her har vi både en vigtig opgave og også et vigtigt fagligt fascinationselement i forhold til eleverne.

HVAD NU?

Vi ønsker at arbejde hen imod en 'fælles' (men ikke rigid) forsøgsansøgning for alle interesserede gymnasier – en forsøgsansøgning som kan have flere rektorer som medunderskrivere, og som derfor vil have større gennemslagskraft og vil være sværere at afvise. For at nå dertil skal vi i første række fokusere mindre på strategi og være mere præcise med hensyn til en indholdsmæssig beskrivelse af et mediefag på a-niveau. Hvad er realistisk? Hvor kan vi bygge videre på vores mediefag b-læreplan?

Sammen med den jyske gruppe, der også samles om at tænke i a-niveau, vil vi arbejde hen imod et samlet udspil, som vil blive fremlagt ved et eftermiddagsmøde på foreningens årsmøde i efteråret 2010.

Som et første punkt på dagsordenen for vores næste møde – som finder sted i november - vil vi tjekke forskellige læreplaner op, så vi kan afgrænse os i forhold til dem: Multimedie, datalogi og dansk.

Men vi vil også gerne høre mere om, hvordan interessen i foreningen er for et mediefag på a-niveau. Så er der input, gode ideer, opbakning, afvisning eller hvad det end måtte være – så giv din mening til kende på mail til mimi.olsen1@skolekom.dk

Kom og se de spændende nyheder og mange messetilbud !

Velkommen til snigpremiere på et af dem her:

Komplet startpakke:

Sony HVR HD 1000

Skulderbåret DV og HD kamera, der også optager foto med 6 megapixels. Video optages på mini DV bånd og foto på memorykort. Carl Zeiss objektiv med 10 x zoom.

Leveres med Sony Silver Support, for dig betyder det, hvis uheldet er ude bliver kameraet afhentet hos dig, eller hvor du optager i Europa og senest 5 dage efter leveres det serviceerede kamera tilbage. Denne gratis service er gældende i 2 år fra købsdato!

Heiwa/Libec TH 650

Letvægtsstativ, med egenskaber som ellers kun findes på langt dyrere stativer. Olie-dæmpet hoved og ben i tre sektioner. Leveres med transporttaske. Mål: Arbejdshøjde 75 - 150 cm. Vægt: 3,2 Kg

Libec ZC-3DV

Fjernbetjening til montering på stativets arm, kan styre optagelse og zoom.

Alle priser er excl. moms

Dynacore DV-6S

Stort batteri, som Sony I 970, med 6.600 mAh, d giver dig mere end 6 time optagelse.

Dynacore DV-TF

Dobbelt lynoplader til Sony NP-F batterier.

20 x Maxell DV og HD/Masterbånd

Måske markede bedste bånd, du får 10 stk. DV og 10 stk. HD/Masterbånd, så du kan prøve dem

Dynacore DCB 520

Professionel kamerataske der er skræddersyet til Sony HVR-H 1000. Produceret i vandtæt nylon materiale med "shock-proof" funktion, der beskytter dit kamera optimalt under transport.

Samlet pris for hele pakken **Kr. 15.985,-**

Messetilbud er kun gældende

til 2. juni 2010

MEDIER & JOURNALISTIK ... OG EN SMULE INNOVATION

SKREVET AF MAD S KRUBBELTRANG

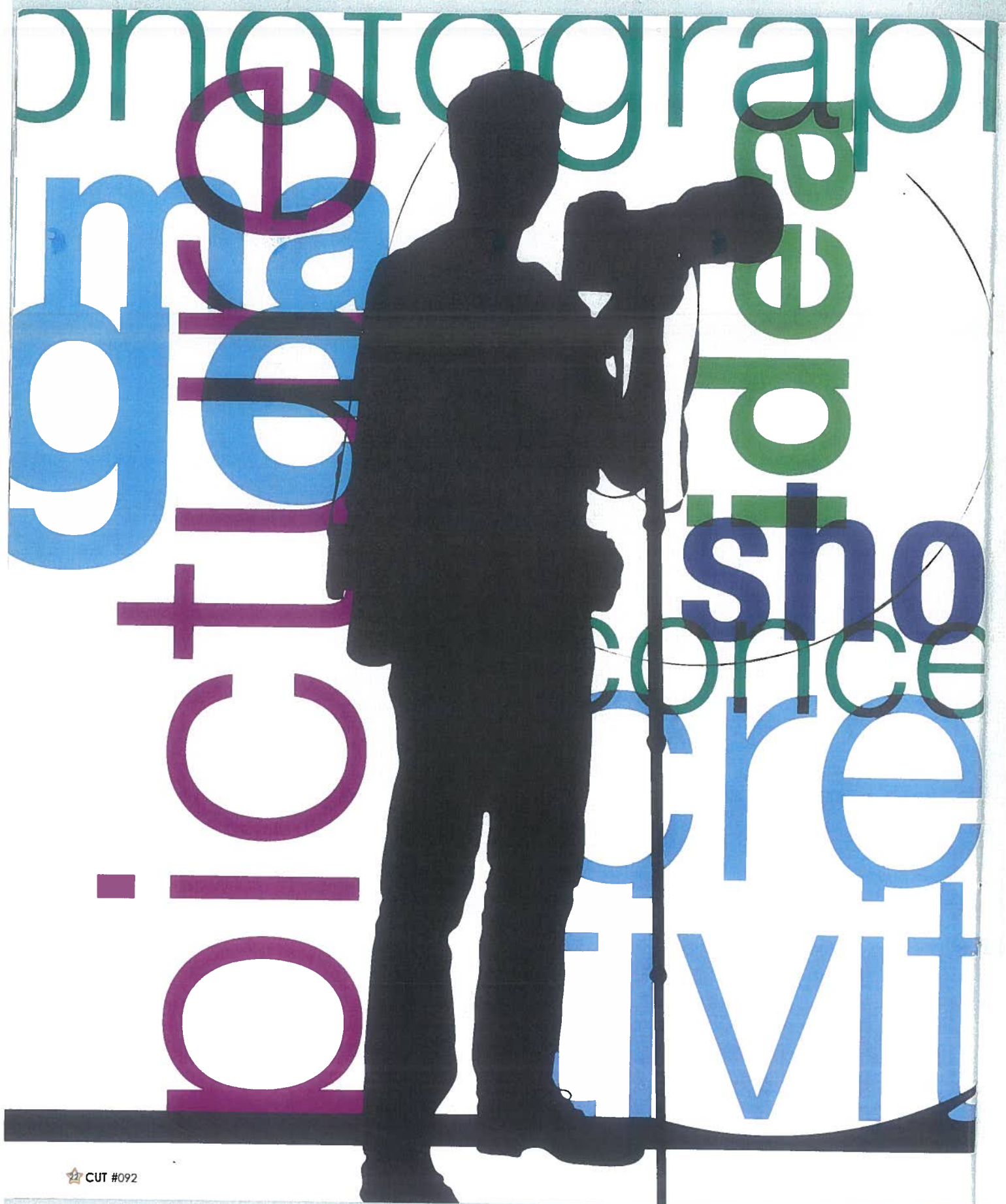
For at lægge vægt på gymnasiet som et studieretningsgymnasium har vi på Københavns Åbne Gymnasium oprettet en studieretning, hvor de tre fag mediefag, engelsk og samfundsfag finder fællesnævner i journalistikken. Studieretningen Medier & Journalistik minder som udgangspunkt meget om den populære mediefag b, samf. b/A og engelsk A, men har fået tilføjet et journalistisk fokus. En af grundene her til er, at de tre studieretningsfag og dansk i høj grad arbejder med medie/journalistiske relaterede emner, der med fordel kan forenes i tværfagligt samarbejde. Og som bonus får man som mediefagslærer mulighed for at dedikere flere timer til praktisk produktion end normalt.

Som mediefagslærer kan man ofte misunde musikfaget, da det som kreativt fag har et a-niveau. Forhåbentlig bliver mediefaget opgraderet engang i fremtiden, så det bliver muligt at få mere tid til teoretisk fordybelse og praktisk produktion - der er ingen tvivl om, at man som mediefagslærer kan finde stof til at udfylde modulerne. Vores b-niveau kan føles meget komprimeret, når man skal nå både fakta og fiktionssproduktioner og gerne vil i dybden med det analytiske /teoretiske forløb, hvor 3 film ikke altid føles tilstrækkeligt til at belyse forløbets indhold. Samtidig findes der i faget mulighed for at gå i dybden med den journalistiske metode og formidling, og det kan være svært at finde plads til samme dybde i b-niveauets timepulje.

Men mens vi venter på a-niveauet, kan man glæde sig over at studieretningen med mediefag b, samf A og engelsk A er populær. På Københavns Åben gymnasium har der de sidste mange år været stor tilslutning til denne studieretning, som gør det muligt at eksperimentere med mediefaget og sammenspillet med de andre studieretningsfag. I år har vi for første gang lanceret medier & journalistik, som har den nye feature, at vi dedikerer en uge i 1.g og 3.g til arbejdet med professionel sparring i form af praktikforløb og produktion af levende billeder der har et innovativt sigte. Samfundsfaget er i denne sammenhæng en glimrende samarbejdspartner, da der findes

en del litteratur som vedrører medier og samfundsfag (specielt hvad angår de danske aviser, institutioner såsom DR og mediesociologi). I det følgende skitseres nogle af de forskellige opgaver, som klassen blev tildelt i praktikugen.

For at dække det journalistiske område så lødigt som muligt havde vi fået kontakt til EkstraBladet, som indvilgede i at få besøg af en to-mands gruppe. Eleverne fik lov til at interviewe journalist, tillidsmanden og chefredaktør Poul Madsen. Produktet blev en 6 min film, hvor eleverne stillede kritiske spørgsmål ang. Ekstra bladets journalistik og rolle som 'klassens frække dreng' (citat Poul Madsen) i den danske avisverden. Samtidig havde eleverne lavet en vox pop, hvor folk på strøget blev spurgt ind til deres forhold til Ekstra bladet. Det gode ved denne slags produktioner er, at eleverne kommer ud af klasselokalet og møder den professionelle medieverden, får erfaringer med at lave interview og finde interessante dækbilleder. Desuden får de et indblik i hvorledes dagligdagen for en journalist ser ud. Endvidere er der fin mulighed for at samfundsfaget og mediefaget kan spille sammen, da samf har en del lærebøger hvor avisernes rolle i samfundet beskrives. (Se f.eks. Samfundsfag c af Hammer, Kureer & Lundgreen, Kurlund, 2004 og Den politiske dansker –og det politiske Danmark af Benny Jakobsen, Columbus, 2002).

En anden avis, som er med i projektet, er Østerbro lokalavis. På papiret lyder det måske knapt så sexet med en lokalavis sammenlignet med Ekstra bladet, men det viste sig at være en rigtig interessant samarbejdspartner. På lokalavisen var eleverne med på redaktionsmøde, fik stillet en konkret opgave og fik skrevet op til flere artikler, der blev trykt. Hermed var der ingen produktion med levende billeder, men derimod var det i høj grad en journalistisk opgave eleverne blev stillet. Samtidig fik en af eleverne mulighed for at samarbejde med en fotograf af billedet til elevens artikel.

Udover de lokale og nationale aviser er DR også med i projektet. Ude i DRs nye bygninger stillede Kåre Quist fra Kontant op til interview om DR som institution og arbejdet som journalist i den dybdeborende genre. Produktionen er i høj grad et portræt af DR, som måske blev en smule tandlöst, men det gode ved at arbejde med DR og deres medarbejdere er, at man altid kan få en kommentar ang. public service begrebet og det at være journalist for licenspenge. En enkelt elev havde desuden selvstændigt fået kontakt til smagsdommerne, hvor han kom meget tæt på produktionen af et afsnit. Udover at følge journalisternes arbejde på nært hold fra idéfase til klipperummet, skrev eleven en speak til et indslag om en ny spillefilm, og klippede selv dette korte indslag, som faktisk blev brugt i ugens program.

Når man står med en klasse på 30 elever, kan det være svært at finde interessante og unikke samarbejdspartnere til alle elever. I ugerne op til praktikugen stod det klart, at vi ikke kunne finde aviser eller medievirksomheder til alle elever. I stedet for at gå kold over den manglende opbakning fra Københavns medievirksomheder valgte vi at udnytte de innovative muligheder, der er indbygget i mediefaget. Det innovative er på vores gymnasium en del af skolens handleplan og værdigrundlag, og derfor skal det inkorporeres i undervisningen. En ultrakort definition på det innovative er "evnen til at bryde vanetænkning og skabe nye ideer..." og eleverne er innovative, når de følger en "måltet proces fra kim til færdigt produkt, hvor produktet får betydning for flere end de involverede." (noter fra workshoppen Innovationskraft og entreprenørskab på gymnaser i region hovedstaden ved projektleder Kamilla Røed). For at leve op til kravet om innovative tiltag fandt vi på at lade eleverne bruge deres mediefaglige kompetencer til at lave præsentationsfilm for forskellige institutioner og interesseorganisationer. Disse produktioner får hermed et formidlingsmæssigt led som er meget interessant. Elever bliver ved denne form for produktioner nødt til at lave grundigt research om det specifikke firma samtidig med at viden om produktionens målgruppe bliver essentiel, da disse produktioner ideelt set skal bruges i det virkelige liv. I denne form for produktioner leger eleverne professionelle mediefaglige kompetencer, der skal løse en opgave for et firma formidlet til et bestemt publikum igennem levende billeder. Vores samarbejdspartnere var børnehaver, Mellempark og Globale gymnaser. I fremtiden forestiller vi os dog, at listen over samarbejdspartnere til disse produktioner skal udvides til også

at inkludere idrætsorganisationer, biblioteker, folkeskoler osv. Det største plus ved denne form for formidling er, at produktet har værdi for flere end de involverede elever og at produktionerne potentielt kan bruges aktiv på firmaernes hjemmesider og til introaftener på institutionerne.

For at lægge størst mulig vægt på det journalistiske, udover praktikugen med mediefag og samf., arbejder både dansk og engelsk med emner, der har et journalistisk fokus. I 2.g. hvor mediefaget først starter efter nytår, tager danskfaget fat på de medierelaterede emner, så eleverne ikke føler at det mediefaglige går i stå i den periode, hvor de ikke har mediefag. Samtidig arbejder eleverne i engelsk med emner såsom New Journalism og Michael Moore.

Indtil videre er det gået tilfredsstillende med det journalistiske fokus på studieretningen. Mange af de elever, der går på studieretningen vil gerne være tv-journalister eller filmfolk og andre, specielt de elever der er dygtige til dansk, har vist stor interesse for at skrive artikler. Det er dog en erfaring, at det er vigtigt at kende til en elevs teoretiske og praktiske kunnen, inden han eller hun sendes ud i den virkelige verden. Her må man nødvendigvis lave elevdifferentiering, da ikke alle elever vil få et lige godt resultat ud af at interviewe Kåre Quist eller Poul Hansen. Derfor er det vigtigt, at det er læreren der laver grupperne og fordel-

er opgaverne. Man kunne måske frygte, at det journalistiske tager fokus fra det praktiske / kunstneriske sammenlignet med den traditionelle mediefag b-studieretning, men her har det fra start været vigtigt at pointere overfor ledelsen, at der ikke må ændres ved den traditionelle medielinie – det journalistiske skal være et supplement, som realiseres ved at tage timer fra de andre studieretningsfag. Måske bliver løsningen i fremtiden at lave praktikugen om til et AT-forløb, men det er en løsning der skal arbejdes på, da stort set alle AT-forløb fastlægges af et nedsat lærerudvalg på vores skole. Forhåbentlig kan det ændres, da AT-forløbene er en god mulighed for at få mediefaget på banen.

Afslutningsvis skal det siges, at hvis man er interesseret i at mediefaget skal tildeles mere opmærksomhed, er det en god ide at tone sin studieretning i en journalistisk retning. Hermed kan man nemt samarbejde med samf, dansk og engelsk og på den måde få flere timer til produktioner. I dette skoleår har den omtalte klasse lavet en reklamefilm, en faktaproduktion, en produktion i forbindelse med praktikugen og de skal lave en film som led i en ekskursion til Slesvig med samf og engelsk. Desuden skal de lave en OBS til biologi om prævention og til sidst lave en fiktionsproduktion. Dette kan selvfølgelig kun lade sig gøre ved at tage timerne fra andre fag. Det kræver en del planlægning og en del møder med studieretningskollegerne, men i mediefagets tjeneste er det en god investering. Forhåbentlig kan denne tværfaglige planlægning undgås i fremtiden, når/ hvis mediefaget får tildelt et a-niveau, men mens vi venter, kan et journalistisk fokus tildele mediefaget mere opmærksomhed.

PÅ PAPIRET LYDER DET MÅSKE KNAPT SÅ SEXET MED EN LOKALAVIS SAMMENLIGNET MED EKSTRA BLADET, MEN DET VISTE SIG AT VÆRE EN RIGTIG INTERESSANT SAMARBEJDSPARTNER

Dele af redaktionen mente at det var på tide med en humoristisk og temmelig sarkastisk kritik af James Camerons sidste film. Eleverne elsker den, taler om den, mener det er den bedste film i verden. Til dem af Jer, der mangler skyts får I dette:

JAMES CAMERON'S
~~Disney's~~ ¹
~~Pocahontas~~ AVATAR

2154
In 1607, a ship carrying ^{Jake} John Smith arrives in the lush "new world" of ^{PANDORA} North America. The settlers are mining for ^{uranium} gold; under supervision of ^{Colonel Quaritch} Governor Ratcliffe, John Smith begins exploring the new territory, and encounters ^{Neytiri} Pocahontas. Initially she is distrustful of him, but a message from ^{the Tree of Souls} Grandmother Willow helps her overcome her trepidation. The two begin spending time together, ^{Neytiri} Pocahontas helps John understand that all life is valuable, and how all nature is a connected circle of life. Furthermore she teaches him how to hunt, ^{there dragons} grow crops, and of her culture. We find that her father is Chief ^{Eytukan} Powhatan, and that she is set to be married to ^{Tsu'tey} Kocoom, a great warrior, but a serious man, whom ^{Neytiri} Pocahontas does not desire. Over time, ^{Jake} John and ^{Neytiri} Pocahontas find they have a love for each other. Back at the settlement, the men, who believe the natives are savages, plan to attack the natives for their ^{uranium} gold. ^{Tsu'tey} Kocoom tries to kill John out of jealousy, but he is later killed by the settlers. As the settlers prepare to attack, ^{Jake} John is blamed by the ^{Na'vi} Indians, and is sentenced to death. Just before they kill him, the settlers arrive. Chief ^{Eytukan} Powhatan is nearly killed, and ^{Jake} John sustains injuries from ^{Colonel Quaritch} Governor Ratcliffe, who is then ^{shot with arrows} brought to justice. ^{Neytiri} Pocahontas risks her life to save John. ^{Jake} John and ^{Neytiri} Pocahontas finally have each other, and the two cultures resolve their differences. IMHO - MATT BATEMAN

THE REAL AVATAR

<http://www.emu.dk/gym/fag/ft/>

Bag denne adresse gemmer der sig en hjemmeside, som du kan få brug for og være med til at præge.

<http://www.emu.dk/gym/fag/ft> er mediefags hjemmeside på EMU, og den kan inspirere og besvare nogle af de spørgsmål, som du måtte ha'.

- Hvad er der af nyheder? Tjek mediefags forsiden på EMU. •
- Hvor finder jeg formandens nyhedsbrev? På EMU •
- Hvad er det sidste nye fra fagkonsulenten? Tjek igen forsiden på EMU •
- Hvor arbejder foreningens medlemmer? Find det på EMU! •
- Hvor kan jeg hurtigt finde mediefags læreplan? Under fagkonsulenten på EMU •
- Hvor finder jeg manualer til forskellige redigeringsprogrammer? På EMU •
- Hvor finder jeg eksempler på SRP-formuleringer? På EMU – hvor ellers? •
- Hvordan bliver jeg medlem af medielærforeningen? Tjek mediefags hjemmeside på EMU •
- Har du gode idéer? Send dem til redaktøren •
- Ligger du inde med kameraøvelser? Send dem også til redaktøren •
- Hvorfor kan du ikke finde noget om mediefags metoder? Bare rolig – det er på vej! •
- Hvorfor kan jeg ikke finde det jeg lige står og mangler? Kom med forslag til redaktøren. •
- Hvordan kan jeg ellers bidrage til siden? Send arbejdspapirer mm. ind til redaktøren. •

Gymnasiale uddannelser | Mediefag

Mediefag

Faglig inspiration
Emner i
 medieundervisning • Opgavedidaktik i medieundervisning • Studierens faglige overblik • Studierens opgaver • Studieretser • Faglig debat

Undervisningsmateriale
 Fagbøger • Faglige projekter • Faglige projekter

Lebelske, filmtegn m.m.
 Billedsprog og -teori • Den skole og uddannelsesuddannelse

Mediehistorie
 Mediehistorie • Mediehistorie • Mediehistorie • Mediehistorie

Artikler
 Artikler i medieteknologi • Artikler i medieteknologi • Artikler i medieteknologi • Artikler i medieteknologi

Mere om mediefag

Et kursus i mediefag
 Et kursus i mediefag

Et kursus i mediefag
 Et kursus i mediefag

Et kursus i mediefag
 Et kursus i mediefag

Seneste nyt

Seneste nyt
 Seneste nyt

Seneste nyt
 Seneste nyt

Seneste nyt
 Seneste nyt

Producent i samarbejde med Centre for Undervisningsmidler

Producent i samarbejde med Centre for Undervisningsmidler
 Producent i samarbejde med Centre for Undervisningsmidler

Producent i samarbejde med Centre for Undervisningsmidler
 Producent i samarbejde med Centre for Undervisningsmidler

Seneste nyt

Seneste nyt
 Seneste nyt

Seneste nyt
 Seneste nyt

Seneste nyt
 Seneste nyt

Producent i samarbejde med Centre for Undervisningsmidler

Redigeret af Kathrine Aggerbo 2200 2010 www.blu.dk/2010

 SAMARBEJDET MELLEM DE DANSKE UDDANNELSESSEKTORER

VELKOMMEN TIL EMU!

Mange hilsner Kathrine Aggebo - aggebo@skolekom.dk

Bestyrelsens bord

Af bestyrelsesformand Henning Bøtner Hansen

KURSER

På vores sidste møde (10.03.) fastlagde vi det kommende års kurser, som bliver annonceret på EMU og i GL's katalog (udsendes her i foråret). Af kursussemner kan nævnes: kurser i Mac-redigering arrangeret sammen med Apple (det tidlige efterår), regionale kurser (rettet mod produktion) i Station Next regi. Desuden et årskursus i november (uge 45) med særlig fokus på eksamen, vurderingskriterier, srp-vurderinger samt et udlandskursus til Paris september 2011 (studieretningskursus for undervisere i mediefag og samfundsfag).

I øvrigt vil bestyrelsen opfordre alle til løbende at komme med forslag til kurser. Specielt er det vigtigt med regionale kurser med praktisk islæt også for at få en mere kontinuerlig udveksling med branchen.

A-NIVEAU?

Arbejdsgrupperne omkring et evt. kommende a-niveau arbejder målrettet videre, og det er således planlagt at afholde et seminar den 7.maj i København, hvor interesserede medlemmer kan deltage. Der sendes brev ud herom, hvor det nærmere program er omtalt. Det er vigtigt, at alle interesserede sørger for at deltage i det pågældende seminar, fordi diskussionen omkring indholdet af et mediefag på a-niveau rejser spørgsmålet om retningen for fagets fremtidige udvikling. Er det mere af samme i uddybet form? Eller skal nye elementer som computerspil, animation og webjournalistik bygges ind, og hvordan vil disse udvidelser i givet fald påvirke udformningen af faget?

Meget taler for, at vi nu skal sætte ind på at udvikle faget. Vi har været igennem flere gennemløb af reformen og har høstet mange erfaringer med fagets to eksisterende niveauer, og derfor er det naturligt nok, at vi i den kommende tid giver os i kast med nyudvikling af faget. Dette sker også i andre fag. Men spørgsmålet er, hvordan fagets status som kunstnerisk fag skal defineres fremover? Skal der gives mere plads til det journalistiske stofområde? Om dette ved vi positivt har medført rigtig gode erfaringer på de gymnasier, hvor det journalistiske har tonet mediefag i f.eks. studieretninger med samfundsfag. Ja, der er meget, som rumsterer. Af den grund skal så mange som muligt møde op til det nævnte seminar den 7.maj.

TALENTUDVIKLING - ARBEJDET GENOPTAGES

Flere har efterlyst, at arbejdet med talentudvikling fortsætter. Klaus Michael Jensen og undertegnede tager fat på arbejdet i løbet af foråret, og en af knasterne er at finde frem til en mere varig løsning på finansierungsproblemet, således at vi ikke skal søge fonde m.v. fra projekt til projekt. Som jeg allerede skrev i nyhedsbrevet fra januar (er lagt ud på EMU), deltog jeg den 29.januar på foreningens vegne i den 3.konference om talentudvikling og filmuddannelse, hvor alle centrale aktører indenfor dette område deltog. Fra folkeskolen og opefter til New Danish Screen. Af konferencen fremgik det, at DFI prioriterer dette arbejde meget højt, og dette fremgår også af deres udkast til et nyt medieforlig.

Konferencen blev afholdt på Den danske Filmskole, hvor prorektor Arne Bro og Jonas Wagner (leder af instruktørlinjen) talte om, hvad der skal til for at blive optaget på filmskolen. Bl.a. fremgik det af Jonas Wagners indlæg, at ansøgerne ikke er i stand til at fortælle gode historier. Evnen til storytelling bør der gøres noget ved, og skal derfor være et fælles indsatsområde for alle filmuddannelser herhjemme.

Konferencen blev afsluttet med en meget perspektivrig invitation fra Arne Bro til, at filmuddannelserne i fællesskab arbejder med filmpædagogik. Hensigten er at give hinanden indblik i, hvordan undervises der på de enkelte uddannelser. Tanken er at speede mødefrekvensen en smule op, og møderne tænkes afholdt på filmskolen. Bevægelsen fra at holde konferencer til at lave egentlige arbejds møder med fokus på en større grad af og en mere direkte udveksling mellem netværkets deltagere er bl.a. sket på foranledning af et ønske fra os i Medielærereforeningen.

SAMARBEJDE MELLEML DE KUNSTNERISKE FAG

Den 11.marts deltog jeg i et møde indkaldt af fagkonsulenterne for de kreative fag, hvor vi skulle evaluere den afholdte konference i oktober måned. Rapporten fra konferencen lægges ud på EMU og sammen med den en statusbeskrivelse af, hvad der foregår i de faglige miljøer p.t. På mødet blev det også besluttet at ansøge UVM om midler til en gentagelse af konferencen under overskriften: De kunstneriske læreprocesser og metoder. Planen er at afholdelsen sker primo 2011.

Samarbejdet er kommet i stand, fordi der er et fælles ønske om at styrke de kunstneriske fag ude på skolerne og for at synliggøre hvilke kompetencer, som de kunstneriske fag giver videre til eleverne. Denne faglige udveksling giver også mulighed for at blive ajourført med hensyn til, hvad der rører sig i de respektive faglige miljøer.

MEDLEMSKAB AF FORENINGEN OG CUT

Mange faglige foreninger trækkes med problemer med at få nyuddannede kolleger til at blive medlem af de faglige foreninger. Bestyrelsen vil opfordre alle eksisterende medlemmer til at være ambassadører for vores forening og gøre sit til at overtale de kolleger, som af forskellige grunde nærer betænkeligheder overfor at melde sig ind.

I forhold til CUT har vi drøftet, hvordan vi især får de nye medlemmer til at bidrage med artikler til bladet og her først og fremmest med Pædagogiske Klip omhandlende ideer til nye uv-forløb. Vi har besluttet at forsøge os med en stafetordning, hvor vi starter med en eller flere artikler fra Skt. Knuds Gymnasium, som derefter lader stafetten gå videre. Fra Fyn vil den så bevæge sig videre til næste region, som bliver.....?????

Bestyrelsen vil ønske alle et godt forår, nu hvor det er kommet og ønsker alle en god eksamenstermin.